บทที่ 1

บทนำ

กาแฟอราบีก้าเป็นพืชเศรษฐกิจ ที่มีศักยภาพสูงสำหรับเกษตรกรชาวไทยภูเขา ในอันที่จะทดแทนรายได้ซึ่งเคยได้รับจากการปลูกฝิ่น ในปัจจุบันมีหน่วยงานต่างๆได้เข้าไปทำการส่งเสริมแนะนำให้มีการปลูกกาแฟอราบีก้าเป็นจำนวนมาก เหตุผลก็เพราะว่ากาแฟอราบีก้าเป็นพืชที่มีอุปนิสัยในการให้ผลผลิตสูงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ยิ่งได้รับการดูแลรักษาที่ถูกต้อง และเหมาะสม ก็จะทำให้ผลผลิตสูงยิ่งขึ้น

โดยทั่วไปแล้ว การปลูกกาแฟอราบีก้ามีข้อจำกัดอยู่ที่ว่าจะต้องปลูกบนพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลอย่างน้อย 800 เมตร ซึ่งในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวส่วนใหญ่มักไม่ได้อยู่ใกล้แหล่งน้ำ จึงทำให้การดูแลรักษาในช่วงฤดูแล้งกระทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร เป็นเหตุให้ต้นกาแฟขาดน้ำ ซึ่งจะทำให้ขบวนการทางสรีรวิทยาและชีวเคมีในต้นกาแฟผิดปกติไปด้วย ผลที่ตามมาก็คือ จะทำให้ต้นกาแฟเจริญเติบโตผิดปกติและอาจถึงตายได้ในที่สุด นอกจากนี้ ช่วงแล้งดังกล่าวยังเป็นช่วงที่ต้นกาแฟฟื้นตัวและสร้างอาหารเพื่อเตรียมที่จะเข้าสู่การออกดอกและติดผลต่อไป ดังนั้นเพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านนี้ จึงควรหาวิธีการจัดการที่ดี เพื่อที่จะทำให้ต้นกาแฟไม่ชะงักการเจริญเติบโต

ปัจจุบันนี้ การศึกษาทดลองเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับสภาวะเครียด เนื่องจากการขาดน้ำของต้นกาแฟ ยังมีการศึกษาน้อยมาก ดังนั้นการทดลองใช้สารเคมีในการวิจัยครั้งนี้ จึงน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถนำไปประยุกต์แก้ปัญหา ทำให้สามารถปลูกกาแฟในเขตพื้นที่แห้งแล้งต่อไป

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยคือ

1. ศึกษาผลกระทบในระยะสั้นของสารเคมีบางชนิดที่มีผลต่อพฤติกรรมของปากใบ และค่าศักย์ของน้ำในใบกาแฟอราบีก้า

2. ศึกษาผลกระทบของสารเคมีที่มีต่อการเจริญเติบโตและสรีรวิทยาของต้นกาแฟอราบีก้าที่ปลูกในสภาพแห้งแล้ง เมื่อทำการฉีดพ่นติดต่อกันเป็นระยะยาว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved